

staar ikke den Afbrydelse. Det er endvidere ret betegnende, at det ærede Medlem ikke fremkom med nogen Imødegaaelse af det, jeg havde fremdraget om, hvad hans Partipresse, særlig den toneangivende Provinspresse, havde ment efter 1897 om det Alliancetilbud, der da forelaa. Det ærede Medlem vil sige, at det var Borgerlistemændene, men det berørte jeg ogsaa i min Tale, at for mig kommer det ud paa et, og selv om der mellem dem skulde være en eller anden, der tidligere har været Liberal eller Venstre — man ser jo ved Lejlighed Folk, der skifte politisk Mening lige saa tit, som de skifte Linned — spiller ingen Rolle for mig. Hovedsagen er den, at det i Virkeligheden var Højre, der var de raadende der og for at faa en Alliance i Gang. Endvidere kun en kort Bemærkning . . .

Formanden: Det er kun for een kort Bemærkning, at det ærede Medlem har Ordet.

Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Hvis den ærede Formand tillader mig to, men de skulle være meget korte. . . .

Formanden: Jeg tillader kun een.

Ellinger: Maa jeg da blot sige til det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow), at det gør mig ondt, at han maa være en Time om at forklare mig Betydningen af Ordet „Kernen“. Og jeg gruer lidt for den private Samtale, som han har stillet mig i Udsigt i saa Henseende.

Til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) vil jeg blot sige, at naar det ærede Medlem benægter, at en saadan Erklæring er bleven ham aftvungen, følger altsaa deraf, at han har afgivet den frivilligt, ikke sandt? Det ærede Medlem vil maaske komme tilbage til dette Spørgsmaal senere under Forhandlingen.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds Ordet.

Reventlow: Lige over for de allerfleste andre tror jeg nok, at jeg i to Minutter vilde kunne gøre begribelig, hvad jeg mener med Ordet „Kernen“, men lige over for det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) tror jeg rigtignok efter de Udtalelser, han kom

med, at der maa gaa længere Tid, inden han fatter det.

Meyer: Paa Finansloven staar opført et Beløb til Idrættens Fremme. Det er for Øjeblikket, husker jeg ret, 3,000 Kr., men jeg vil henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed paa, at Idrætsmændene agte til Sommer her at afholde en stor nordisk Festlighed til Fremme af Idrætten, og at man ved den Lejlighed haaber paa Statens Støtte i Lighed med, hvad der gør sig gældende i andre skandinaviske Lande. Det vil sikkert nok af Hensyn til Idrættens Betydning være at ønske, at man herfra vilde yde noget mere. Til Sammenligning skal jeg anføre, at man i Norge yder ca. 20,000 Kr. til Idrættens Fremme, medens vi hernede endnu kun er ved en lav Betydelse.

Et andet Spørgsmaal, jeg ønsker at fremdrage, angaar den Maade, hvorpaa Helligdagsloven paa et enkelt Punkt er ført ud i Livet. Man vil forstaa, at jeg kan være noget interesseret deri, og jeg skal da sige, at det ikke blot er ud fra dette Hensyn, jeg taler, men ogsaa ud fra Hensynet til, at man virkelig ikke bør gøre det besværligt for Folk at læse Blade om Søndagen. Jeg ved blandt andet, at man læser ikke saa faa Eksemplarer af den ærede Justitsministers Organ „Dannebrog“ om Søndagen. Det forekommer mig urimeligt, at Folk ikke skulde have Lov dertil, og jeg tror ikke, at Bladet kan være tjent med, at man hindrer Folk i at læse det om Søndagen. Da det hidtil er gaaet godt, naar der har været Tale om at købe Blade om Søndagen, vilde det have været ret naturligt ikke at gøre Indskrænkninger deri. For Øjeblikket verserer der ogsaa en Sag om dette Punkt, som dog endnu ikke er afgjort.

I øvrigt vil jeg sige, at naar der har været holdt Taler — og udmærkede Taler — i mange Dage, og naar vi nylig have hørt fra en Højremand — jeg ved ikke, om det er Højres Fører — en lang Tale, var der paa en vis Maade ikke megen Grund til at forlange Ordet for at tale Politik, dersom det netop ikke var saaledes, at Politikken i Finansdebatten burde være det vigtigste, fordi det klarer Stillingen Partierne imellem. Jeg havde oprigtig talt ikke saa meget, der trykkede min Samvittighed, da jeg forlangte Ordet som Nr. 44—45 i Rækken, jeg har snarere lidt Samvittighedsnag ved at skulle tale efter en saadan Tale, som Konseilspræsidenten har holdt forleden Dag, en Tale, der var